

med Finansministeren enigt om at stille Ændringsforslag saaledes, at den i Lovforslaget nævnte Afdragstermin ændres fra 5 til 10 Aar, men dog saaledes, at Pensionsancienniteten nedsættes med det Antal Aar, for hvilke Efterbetaling af Bidrag ikke har fundet Sted.

Inden for Udvalget har man derhos næret Ønske om, at der i Lovens Tekst optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at de Tjenestemænd, der maatte foretrække at blive fritaget for Efterbetaling af Pensionsbidrag, skulde kunne opnaa dette mod at give Afkald paa en i Loven hjemlet Pensionsanciennitetsforbedring. Da Udvalget som Helhed har sluttet sig til denne Opfattelse, stilles der et hertil sigtende Ændringsforslag, idet bemærkes, at Finansministeren har tilraadt dette.

Udvalget ønsker i denne Forbindelse i Anledning af de Drøftelser, der har fundet Sted om Lovforslaget, at udtale, at man er gaaet ud fra, at de Dommere, der er ansat før 1. April 1934, ikke skal efterbetale noget Pensionsbidrag i Anledning af den dem ved Loven af 20. Maj 1933 tillagte Pensionsanciennitet.

Med Hensyn til Politimestrene er der inden for Udvalget Enighed om, at disse i Henseende til Pensionsanciennitet bør ligestilles med Dommerne, og Udvalget agter at fremsætte et hertil sigtende Ændringsforslag til Normeringslovforslaget. Derimod kan Udvalget ikke anbefale, at Politimestrene fritages for Efterbetaling af Pensionsbidrag, idet man finder, at de paa dette Punkt bør ligestilles med Statens øvrige Tjenestemænd, navnlig under Hensyn til, at Tjenestemandslovens almindelige Afskedigelsesbestemmelser altid har været gældende for Politimestre. Politimestre ansat før 1. April 1934 bør altsaa efter Udvalgets Opfattelse paa dette Omraade ligestilles med Statens øvrige Tjenestemænd.

Den forannævnte Henvendelse fra Dommerforeningen har været drøftet i Samraad med Finansministeren, Paa Grundlag af disse Drøftelser er der inden for Udvalget Enighed om, at de Dommere, der

udnævnes i Tiden 1. April 1934—1. Juli 1935, set i Forhold til de Dommere, der udnævnes før og efter disse Tidspunkter, vil blive særligt uheldigt stillede med Hensyn til Efterbetaling af Pensionsbidrag, og man finder det derfor rimeligt, at der bødes herpaa. Finansministeren har tiltraadt dette Synspunkt, og der vil til Normeringslovforslaget fremkomme Ændringsforslag, der tager Sigte paa at ændre Forholdet.

Derimod kan Udvalget ikke tiltræde det fremførte Ønske om Dommernes Valgfrihed med Hensyn til den Anciennitetsforøgelse, der er hjemlet ved Loven af 20. Maj 1933, og navnlig finder man ikke, at der foreligger Grund hertil, efter at man har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1, hvorefter Tjenestemændene — og altsaa ogsaa Dommerne — altid kan give fuldstændig Afkald paa en Anciennitetsforøgelse.

Angaaende Henvendelsen fra Centralorganisation II om Ændring i Beregningsreglerne af Reguleringstillægget til samgitte Tjenestemænd, hvilket Spørgsmaal ogsaa har været drøftet i Samraad med Finansministeren, er der inden for Udvalget Enighed om ikke at søge Ændring foretaget i Lovforslaget.

Et *Mindretal* (Bouet, Parkov og Vesterager) har ønsket at stille det under Nr. 2 opførte Ændringsforslag, hvorefter indbetalte Pensionsbidrag skal tilbagebetales en Tjenestemand ved Afskedigelse, bortset fra de i Tjenestemandslovens §§ 60 og 61 omhandlede Tilfælde, idet man betragter det som en logisk Følge af, at der nu stilles Krav til Tjenestemændene om Efterbetaling ved Pensionsforbedring, at der til Gengæld ydes dem Tilbagebetaling af indbetalte Bidrag, naar de giver Afkald paa Pension og fritager Staten for en Risiko. Ogsaa dette Spørgsmaal har været drøftet i Samraad med Finansministeren, der imidlertid ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslaget.

Da Spørgsmaalet efter Flertallets Opfattelse maa anses for endeligt afgjort ved